

املا در خلیج فارس

با یک معلم بوشهری در مورد تجربه‌ی املا گفتن

اشاره

مدرسه از بهترین مکان‌هایی است که در آن می‌توان مهارت‌های اجتماعی را آموخت. در مدرسه، ضمن ایجاد روحیه‌ی همکاری، فعالیت‌ها نیز به صورت گروهی و با شور و علاقه‌ی خاصی به انجام می‌رسند. دبستان «معینی» بوشهر از سال ۸۷-۱۳۸۶ به عنوان مدرسه‌ای موفق، فعالیت‌ها و تجربیات خاصی را در زمینه‌ی آموزش و پرورش ارائه کرده است. یکی از این فعالیت‌ها، خلاقیت‌های آموزگار پایه‌ی سوم، خانم فاطمه شناگر آزاد در سال ۸۹-۱۳۸۸ است. در تجربه‌ی او درمی‌یابیم، چگونه می‌توان با استفاده از امکانات محلی، فرصتی برای یادگیری جذاب و مؤثر پدید آورد.

املا‌ی ساحلی

فاطمه شناگر آزاد در کنار تدریس و تمرین درسی برای دانش‌آموزان، در حقیقت گوشه‌ی چشمی هم به تقویت مهارت‌های آموختنی آن‌ها از طریق حواس دارد. وی می‌گوید: «ما آموزگاران وظیفه داریم، مهارت‌های خوب دیدن، خوب شنیدن و خوب گفتن را تقویت کنیم. مهارت گفتن، به نوشتن نیز متکی است. اما دیده می‌شود، بعضی از بچه‌ها یا تمایلی برای نوشتن ندارند و یا از لحاظ نوشتاری و همین‌طور جمله‌سازی ضعیف هستند. بنابراین، با ایجاد حس همکاری گروهی در قالب فعالیت‌های خاص و تازه، می‌توان این مهارت را نیز تقویت کرد.» شناگر آزاد در ادامه می‌گوید: «به منظور ایجاد تنوع در برگزاری کلاس‌های درس و همچنین ایجاد روحیه‌ی شادی و نشاط در دانش‌آموزان، تصمیم گرفتم با استفاده از محیط اطراف محل زندگی‌مان که همانا ساحل زیبا و امکانات طبیعی حاشیه‌ی خلیج فارس است، کلاس درس املا را پرشورتر برپا کنم. این پیشنهاد با استقبال گرم بچه‌ها نیز روبه‌رو شد. آن‌ها را به گروه‌های ۴ نفری تقسیم کردیم تا کلمات و ترکیباتی را که آموزگار می‌گوید، با تکه چوبی، روی شن‌ها بنویسند. به این طریق، اگر اشتباهی هم داشتند، با نظر هم آن را اصلاح می‌کردند. دانش‌آموزانم می‌گفتند، آن روز یادگیری‌شان عمیق‌تر بود و برای کسب امتیاز بیشتر، تلاش فوق‌العاده‌ای کردند.»

پرتال جامع علوم انسانی

خلیج فارس